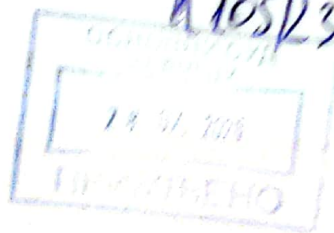

Република Србија
ВИШИ СУД У ЗРЕЊАНИНУ
Кж1 291/25
22.07.2026.године
Зрењанин

У ИМЕ НАРОДА!

Виши суд у Зрењанину, у већу састављеном од судије Зорић Владо Мирјане, председника већа, Аћимовић Љиљане и Веселиновић Војиславе, чланова већа, са записничарем Озвалд Габриелом, у кривичном предмету против окривљеног **ЛАКАТОШ АНДРАША** из Малог Иђоша, кога бране Милић Синиша, адвокат из Новог Сада и Хосић Дамир, адвокат из Бачке Тополе, због кривичног дела крађа из члана 203 став 1 Кривичног законика РС, решавајући о жалби браниоца изјављеној против пресуде Основног суда у Бечеју број К.105/23 од 19.03.2025.године, након одржане јавне седнице већа дана 22.07.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА жалба браниоца окривљеног Лакатош Андраша из Малог Иђоша, па се пресуда Основног суда у Бечеју број К .105/23 од 19.03.2025.године **ПРЕИНАЧАВА** у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што суд окривљеног Лакатош Андраша из Малог Иђоша због кривичног дела крађа из члана 203 став 1 Кривичног законика РС на основу члана 4, 42, 45 и 54 Кривичног законика РС **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 2 (две) године.

У преосталом делу жалба браниоца окривљеног Лакатош Андраша се **ОДБИЈА** као неоснована, а пресуда Основног суда у Бечеју број К.105/23 од 19.03.2025.године у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бечеју број К.105/23 од 19.03.2025.године, окривљени Лакатош Андраш из Малог Иђоша, због кривичног дела крађа из члана 203 став 1 Кривичног законика РС, осуђен је на казну затвора у трајању од 3 године. Истом пресудом, окривљени је обавезан да плати трошкове поступка, у износу од 10.000,00 динара на име судског паушала у року од 15 дана од правноснажности пресуде, те ће о осталим трошковима суд одлучити посебним решењем. На основу члана 258 ЗКП оштећени је упућен да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку.

Против наведене пресуде, жалбу је благовремено изјавио бранилац окривљеног, адвокат Милић Синиша из Новог Сада због битне повреде одредаба кривичног поступка,

погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Виши суд у Зрењанину преиначи побијану пресуду и окривљеног ослободи од оптужбе, или да окривљеном изрекне блажу казну у складу са законом и свим околностима случаја.

Више јавно тужилаштво у Зрењанину поднеском број Ктж 281/25 од 06.08.2025.године, предложило је да се као неоснована одбије жалба браниоца окривљеног те да се побијана пресуда у целости потврди.

На одржаној седници већа, другостепено веће је размотрило списе предмета, заједно са побијаном пресудом и изјављеном жалбом браниоца окривљеног и предлогом Вишег јавног тужилаштва у Зрењанину, па је испитујући првостепену пресуду сходно одредбама члана 451 ЗКП-а у оквиру основа дела и правца побијања који су истакнути у поднетој жалби, нашао да је жалба браниоца окривљеног делимично основана.

У првом реду, по оцени другостепеног већа, првостепени суд је у законито спроведеном поступку без битних повреда одредаба кривичног поступка, правилно и потпуно утврдио чињенично стање, те је правилно применио кривични закон, када је нашао да се у радњама окривљеног, које су ближе описане у изреци пресуде, стичу сва битна обележја кривичног дела крађа из члана 203 став 1 Кривичног законика РС. За своје правне закључке првостепени суд је, у образложењу пресуде, дао ваљане разлоге које у свему прихвата и овај суд.

Супротно жалбеним наводима браниоца, другостепено веће налази да из записника о препознавању лица од 07.06.2021. године произилази да је доказна радња – препознавање лица, учињена у потпуности у складу са одредбом члана 100 ЗКП. Наиме, цитираном одредбом законика прописано је да уколико је потребно да се утврди да ли сведок препознаје одређено лице или предмет, односно њихове особине које је описао, препознавање ће се обавити у складу са чланом 90. овог законика. Препознавање лица у предистражном поступку и у истрази ће се обавити тако да лице које је предмет препознавања не може да види сведока, нити сведок може да види то лице пре него што приступи препознавању. У предистражном поступку и истрази, препознавање лица се обавља у присуству јавног тужиоца.

Надаље, супротно жалбеним наводима браниоца, првостепени суд је правилно поступио када је утврдио да вредност одузетих ствари износи 120.000,00 динара, с обзиром да вредност одузетих ствари у току првостепеног поступка није оспорена од стране одбране, о чему првостепени суд даје јасне разлоге, при томе правилно ценећи исказ оштећеног између осталог, и у делу који се односи на врсту, количину и вредност одузетих ствари. При томе, суд је на основу члана 14 став 1 ЗКП у обавези да кривични поступак спроведе без одуговлачења, те би у случају одређивања вештачења у ситуацији када одбрана не оспорава вредност одузетих ствари водило одуговлачењу кривичног поступка и стварању непотребних и сувишних трошкова.

Узимајући у обзир наведено, другостепено веће налази да је првостепени суд потпуно и правилно утврдио чињенично стање, како у погледу објективне стране бића

кривичног де
субјективн
па самг
првост
11 ч

кривичног дела крађа из члана 203 став 1 Кривичног законика РС, тако и у погледу субјективног односа окривљеног и намере прибављања противправне имовинске користи, па самим тим другостепено веће налази да бранилац неосновано истиче да су првостепеном пресудом учињене повреде из члана 440 ЗКП, као и члана 438 став 1 тачка 11 и став 2 тачка 1 и 2 ЗКП.

С друге стране, другостепено веће налази да су основани жалбени наводи браниоца у погледу изречене кривичне санкције, те да је и по становишту другостепеног већа осуда окривљеног на казну затвора у трајању од 3 године престога, те да се сврха кажњавања у конкретном случају може постићи осудом на казну затвора у трајању од 2 године.

Наиме, приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције, другостепено веће је ценило све околности предвиђене чланом 54 Кривичног Законика РС. Као олакшавајуће околности на страни окривљеног, другостепено веће је ценило чињеницу да је окривљени млад човек, ожењен, отац четворо деце, док је ранију вишеструку осуђиваност због имовинских кривичних дела веће ценило као отежавајућу околност на страни окривљеног.

Имајући у виду околности под којима је дело извршено, врсту и тежину извршеног дела, степен кривице окривљеног, окривљеног као учиниоца, уз уважавање напред наведених олакшавајућих и отежавајућих околности, другостепено веће налази да се у конкретном случају сврха кажњавања предвиђена одредбама члана 4 и 42 Кривичног законика РС може постићи једино осудом на казну затвора у трајању од 2 године.

Из напред наведених разлога, првостепена пресуда преиначена је само у погледу одлуке о казни, тако што је казна затвора на коју је окривљени осуђен првостепеном пресудом снижена, те је окривљени осуђен на казну затвора у трајању од 2 године, док је у непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена.

На основу свега изнетог, а применом одредби члана 459 ЗКП-а одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар,

Озвалд Габриела, с.р.

Председник већа, судија

Зорић Влачо Мирјана, с.р.

Зто:

